

oznanilo

Vse stvari imajo svoj dom:
 ptica ima gnezdo, lisica
 brlog, čebela panj.
 Duša, ki ne moli,
 je duša brez doma.

Ko boš jedel do sitega,
 zidal lepe hiše
 in v njih prebival, ...
 glej, da se tvoje srce
 ne prevzame in ne pozabiš
 Gospoda, svojega Boga.
 (5 Mz 8,12)

30. nedelja med letom

leto VIII /2010-17
 29. oktober 2017

ODLOČITEV ZA BOGA – ODLOČITEV ZA LJUBEZEN

Vsak dan sprejemamo – zavedno ali nezavedno – odločitve za ljudi, za stvari in za poti, ki so nam pomembne. Pred odločitvijo je potrebno premisliti različne alternative. S tem je odločitev za nekoga ali za nekaj obvezno tudi odločitev proti vsem drugim alternativam. Ljudem 21. stoletja se je pogosto težko dokončno odločiti in se tako posloviti od vseh ostalih alternativ. Nadvse radi bi si pustili odprtih več poti. Tesaloničani so se, kot slišimo v današnjem drugem berilu, kljub velikim težavam odločili za Jezusovo pot. Očitno je Pavlu tako zelo uspelo pre-

pričati občestvo s svojimi besedami in dejanji o življenjski poti s Kristusom, da jo je bilo pripravljeno sprejeti navkljub marsikaterim težavam. Očitno so bili njeni privrženci tako prepričljivi, da so bili s svojim načinom življenja in s svojo vero vzor drugim ljudem. Tako prepričani in prepričljivi glede določene odločitve smo lahko le, če nam je jasno, da je ta odločitev bistvenega pomena za naše živl-

Misel

Podobno kot ta otrok se številni ljudje obrnejo k Bogu, samo tedaj, ko ga potrebujejo, ko jim gre kaj narobe, sicer pa se ne spomnijo nanj in ne molijo. Boga imajo za zdravnika, ki ga pokličejo le, ko zbolijo. K Bogu pa bi se morali obračati kakor se obračamo na svojo mater ali očeta. K staršem ne gremo le, ko jih potrebujemo, ampak tudi zato, da jim pokažemo svojo ljubezen, da se jim zahvalimo za skrb in prijaznost, da z njimi delimo svoje veselje in svoje skrbi, svoje uspehe in neuspehe. Podobno se ne bi smeli na Boga spomniti samo, ko smo v težavah, in moliti samo, kadar kaj prosimo. Pojdimo k Njemu, da ga slavimo, se mu zahvalujemo in mu pokažemo svojo ljubezen. Seveda pa ga bomo, ko bomo pogosto prihajali k njemu, prosili, naj nas spremlja njegova skrb ter se bomo pustili voditi njegovi ljubezni.

Zgodba

Dedek je vprašal vnuka: »Ali moliš vsak večer?«

»Seveda, vedno, preden skočim v posteljo,« je fant kot iz topa izstrelil odgovor.

»Tudi jutraj?« je še vprašal stari oče.

»Zakaj pa?« je zamahnil z roko otrok. »Podnevi me ni strah.«

Misijonarjeva vzpodbuda na misijonsko nedeljo

Misijonar pomaga, podpira, rešuje množico ubogih, pomoči potrebnih in neukih ljudi. Prav v tem je veliko notranje zadoščenje in sreča. Misijonar, hodeč po Jezusovih stopinjah, prinaša veselje oznanilo, je ljudem v mnogo-tero pomoč in oporo. Zato je tudi deležen obilnega Božjega blagoslova. Misijonarjeva pot je težka, toda zelo osrečujoča. Občutek, da storimo nekaj dobrega in koristnega človeku v potrebi in stiski, je čudovit. To pove tudi rek: »Lepše je dajati kot prejemati.« Marsikdo tega še ni občutil. Treba je

Danes ne moremo pristopiti k človeku z »razlogi avtoritete« (moči), ampak le z »avtoriteto (močjo) razlogov«. To pomeni: ne od zgoraj, kakor z visoke prižnice, pokroviteljsko in z dvignjenim prstom. Ljudje pričakujejo, da jim zahteve vere utemeljimo in pokažemo, da so pametne in človeku v srečo. Tako ravna tudi Jezus v današnjem evangeliju. To je najboljši misijonski pristop. Po: B. Dolenc

obuditi dobroto, ki je v človeku. Kot testo potrebuje kvas in sol, da postane rahel, okusen kruh, tako človek potrebuje spodbudo.

Prizadevanje za dobro plemeniti in prinaša napredek in blaginjo trpečim, katerih veseli nasmeh in hvaležnost v očeh sta dragoceno plačilo. Darežljivo odprimo dlan in, čeprav z majhnim darom, pomagajmo misijonarjem v njihovih plemenitih prizadevanjih za mir in dobro, za izboljšanje življenjskih in zdravstvenih razmer, za izobraževanje in prinašanje veselega oznanila najrevnejšim. Jezus naj blagoslavlja in varuje njihovo plemenito in sveto poslanstvo.

Danilo Lisjak, misijonar

OZNANILA

1. Kostanjev piknik

datum: 4. november 2017

ura: 15.00 (začetek)

prispevek: 5€ (kostanji, mošt)

Prijave sprejemamo do petka (3. november 2017, do 15. ure). Hvala!

Pridite in še koga povabite – bomo kaj dobrega pojedli in popili, poklepetali, zapeli...

Človek – majhno, čudovito bitje.
Kako bi mi bilo lahko vseeno zanj?
Se mi mora smiliti?

Kako živi in umira med kamni in betonom,
neprestano v begu in v hitenju, kot na hitri cesti.
Kako se muči s svojim zdravjem,
s krvnim pritiskom, srcem, živci:
previsok ali prenizek, preveč ali premalo
in z ogromno težo skrbi in problemov.

Vedno išče srečo. Vendar preden jo najde, ponavadi umre.

Človek, ne živiš zaradi denarja, ne obstajaš zaradi tržišča.
Ustvarjen si, da bi bil človek.

Ustvarjen si za svetlobo, za veselje,
da bi se smejal in pel, da bi živel v ljubezni
in da bi bil tu za srečo sebe in drugih ljudi.
Ustvarjen si po podobi Boga, ki je ljubezen.
Ustvarjen si z dlanmi, da bi dajale,
s srcem, da bi ljubilo, in z dvema rokama,
ki sta ravno prav dolgi, da lahko objameta bližnjega

in delita ljubezen, ki prihaja od zgoraj.

Phil Bosmans

Molim.

Zjutraj. Zvečer.

In vmes.

Včasih pred. Včasih po.

Včasih prepozno.

Včasih tudi ne.

Molim k Očetu, ki daje življenje.

Molim k Sinu, ki je Življenje.

Molim k Duhu, ki oživlja.

Molim.

Slovenski pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Ste se danes že nasmejali?

Zjutraj je častnik sklical zbor vojakov in jim rekel: "Danes je dan za lenobe. Najbolj len vojak bo prejel teden dni dopusta. Torej, tisti, ki je najbolj len med vam, naj stopi korak naprej!" Vsi vojaki so stopili korak naprej, le Janez je obstal na mestu. "Kaj je pa s teboj?" ga je vprašal častnik. "Jaz sem pa prelen, da bi stopil naprej."

"Vlado, zakaj si tako žalosten?" "Čital sem knjižico, ki ima žalosten konec." "Katero knjižico?" "Hranilno!"